

ფიქრები სიშორეზე

ოთახში ვსდუმდი და წვიმდა ოდნავ
და ვწუხდი გვიან გაფრენილ დღეზე,
და როგორც ცეცხლი, გარს მეხვეოდა
ფიქრი, სიკვდილზე და სიშორეზე.

იდგნენ ქარები მძიმე დარდების
და იშლებოდნენ შუქები სიმაღ.
ვნანობდი განვლულ მზიან დარებზე,
\უიმედობას ანთებდა წვიმა.

ვუმზერდი სანთელს და მომაგონდა -
დღე სიხარულის რომ კრთოდა წინათ.
ფიქრში ვიყავი, ძალა არ მქონდა,
თვალი დავმაღე და მიმეძინა.